

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad descendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](#)

Quod à nobis omnibus benignissimus Deus gratosè avertere velit , per filium suum Iesum Christum , Servatorem no-

strum , in Spiritu sancto , laudandus in secula seculorum , Amen !

Dominica III. post Trinitatis.

Evangelium Lyc 15. v. 1, --- 10.

EXORDIUM.

Cum David infidias Regis Saulis effugiens, in spelunca Adullam secesserat : convenerunt ad eum omnes, qui erant in angustiâ constituti, & oppressi aere alieno, & amaro animo, & factus est eorum princeps, 1. Sam. 22, 2.

In hacre David Typus Christi fuit.

Miseri nos homunciones verâbamur in angustiis, & oppressi eramus aere alieno. In angustiis, ob multas tribulationes & miseras, quibus à nativitate usque in tumulum subjecti sumus, ita, ut sub hâc mole vix respirare possimus, sed potius causam habemus cum Jobo querendi : Si appenderetur afflictio mea in staterâ, & calamitates meæ apponenterent, tunc graviores essent, quam arena maris, Job. 6. v. 3. variationes enim & exercitus contra nos sunt, Hiob. 30. v. 17.

Aere alieno verè obstricti sumus, ob peccata, in quibus concepti & nati sumus, Ps. 51. v. 7. sed & quotidie cumulamus ea, omissione boni & commissione mali, justus enim vel septies in die cadit, Prov. 24. v. 16. Multò magis illi, qui justis fesc adnumerare non possunt. Quinimodo, nemo in universum est, qui delicta cognoscet, Psal. 19. v. 15. Delinquimus verbis, peccamus operibus, aberramus cogitationibus ; culpam contrahimus dormiendo & vigilando, & vo-

lentibus facere bonum , malum adjacet, Rom. 7. r. 21. hinc tandem debitum oritur, quod gravat nos, Psal. 38. v. 5. cui non sumus solvendo, Matth. 18. v. 25.

Sicut igitur ad Davidem confluxerunt omnes, qui erant in angustiâ constituti & oppressi aere alieno, & amaro animo: Sic multò magis nos ad filium Davidis, Servatorem nostrum Iesum Christum confugiamus, qui venit in mundum, ut foret Salvator noster, Jer. 14. v. 8. & exsolveret, quod non rapuit, Psal. 69. v. 5. Quod & opere ipso complevit, dum non modò morti pestilentia & lues inferno factus est, Os. 13. vers. 14. sed & peccata nostra pertulit in corpore suo, 1. Petr. 2. vers. 24. Ut ovantes gloriari possimus: Christus donavit nobis omnia delicta, delens, quod adversus nos erat, chirographum decreti, quod erat contrarium nobis. Et ipsum tulit de medio, affigens illud cruci, Col. 2. v. 14.

Sed & tertium à nobis fiat, & amaro animo sumus oportet, ad instar eorum, qui Davidem acceperunt. Nisi enim doleatur de peccato, sed illudatur illud, Prov. 14. v. 9. & malum manuum dicatur bonum, Mich. 7. vers. 3. malum malo cumulatur. Christus etiam eosdem in gratiam recipere non vult, sed tradet tortoribus, à quibus in carcerem infernalem mittentur , non inde exituri,

Hh. 3

donec

donec reddiderint novissimum quadrangulum, Matth. 5. v. 26.

Qui verò verâ pœnitentiâ & contrito corde ad Christum sese recipiunt, sicut peccatores & publicani in Evangelio, illos cum gaudio suscepimus, & princeps eorumdem futurus est, h. e. proteget & defendet eos, adversus omnes hostes, & ex omnibus calamitatibus eripiet, tandemq; eò deducet, ubi non ultra audietur vox fletus & vox clamoris, Esa. 65. v. 19. sed vitam habeant, & abundantius habeant in æternum, Joh. 10. 10.

Nos sine longiore præfamine, ad ipsum Evangelium nos conferemus tractaturi, pro ratione instituti.

I. Αὐτωνομία, sive notitiam nostri.

II. Χριστιανία, sive notitiam Christi.

J.J.

Exegetis.

Cum Deus in montem Sinai descensus crucis & legem latus esset, præmonerijussit populum, ne quis nimium appropinquaret ad montem, immo Moses constitueret tenebatur terminos populo, per circuitum, ne quis adscendere in montem, & tangere fines illius posset, omnis enim qui montem tetigerit, dicebat Dominus, morte morietur, Exod. 19. v. 12. Sed in prælecto Evangelio percipimus, quod Filius Dei publicanos & peccatores in gratiam recipiat, qui ipsi appropinquabant. Quin adhuc in hodiernum diem, omnes, qui laborant & onerati sunt, ad se vocat, eosdemq; se refeturum esse, pollicetur, Matth. 1. v. 28. Lex enim per Mosen data est: gratia & veritas per Jesum Christum facta est, Joh. 1. 17.

Notitiam nostri hinc discere poterimus, quando perpendimus:

I. *Publicanorum resipiscientiam.* Erant

enim appropinquentes ei (Christo) omnes publicani & peccatores.

Duorum generum persona hic exprimuntur, qui Christo appropinquaverunt:

I. *Publicani,* hi erant improbissimi fœneratores & Usurarii, qui vectigalia à Romanis Præsidibus certo pretio conducebant, eaq; adeo exaggerabant, ut non modò expensas reciperent, sed & ingente quæstum facerent, hinc opulentissimi evadabant, & ingentes pecunias corradebant. Judæis verò maximè exosi erant, qui propter ea commercium cum illis non habebant, idèo Christus de eo, qui omnem admonitionem spernit, ait: Sit tibi, velut ethnicus & publicanus, Matth. 18. v. 17.

2. *Peccatores.* Hi erant homines facinorosi, qui in enormibus peccatis vixerant, iisque adeò immersi erant, ut propterea Synagogis exclusi excommunicarentur, sicut mulier peccatrix, Luc. 7. v. 17. Ideoque hic dicitur, fuisse omnes, sive omnis generis peccatores, qui non uno modo, sed multifariam deliquerant, fornicarios, fures, mendaces, perjuros, & si quid aliud sanè doctrinæ adversatur, 1. Tim. 1. v. 10.

Hi homines igitur ad Christum se contulerunt, non ex curiositate, ut novellas perciperent, sed ut audirent illum, & ex ejus concionibus solatum haurirent, contra peccata, cuius stimulos adeò in conscientiâ sentiebant, ut quo configurerent, nescirent. Alligatum erat jugum iniquitatum corum, & impositæ erant cervicibus eorum, Thren. 1. v. 14.

Hic velim excutias te, an sensu peccatorum tuorum conturbatus fueris, & Christum corde contrito acceperis?

Hoc certissimum est, nos omnes peccasse, & egere gloriâ Dei, Rom. 3. v. 23. Noah pecca-